

Mark 3

ASVh with Comments

Summary. Here in Chapter 3, we see six main points that deal with the power and mercy of God. 1) The Lord shows mercy to the man with the withered hand and heals him on the Sabbath, teaching that it is lawful to do good on the Sabbath. 2) Jesus shows to the scribes, Pharisees, and people that He is the Lord of the Sabbath by healing the man with the withered hand. This act shows Jesus' power to the rulers of men because He has healed on the Sabbath. 3) The name of the Lord has spread wide, and crowds followed Him everywhere. Here we see a large multitude that came to Him by sea. Jesus healed many, and many pressed around Him to touch Him and be healed, and the unclean spirits fell before Him. These acts show the power of Jesus over sicknesses and the dark side.

บทสรุป ในบทที่ 3 นี้ เราเห็นหกจุดที่เกี่ยวข้องกับอำนาจและพระเมตตาของพระเจ้า 1) พระผู้เป็นเจ้าแสดงพระเมตตาต่อชายมือลีบและรักษาในวันสะบาโต สอนให้รู้ว่าเป็นสิ่งถูกต้องที่จะทำดีในวันสะบาโต 2) พระเยซูสอนพวกธรรมาจารย์ ฟาริสีและประชาชนว่าพระองค์คือพระเจ้าแห่งวันสะบาโต โดยรักษาชายมือลีบ นี่แสดงให้เห็นอำนาจถึงอำนาจของพระเยซูที่จะปกครองคน เพราะพระองค์รักษาในวันสะบาโต 3) พระนามของพระองค์ได้กระจายไปกว้างและหมู่คนที่ติดตามพระองค์ไปทุกแห่ง ในที่นี้เราจะเห็นคนกลุ่มใหญ่มาหาพระองค์โดยทางทะเล พระเยซูรักษาผู้คนมากมายและคนจำนวนมากเบียดเสียดพระองค์เพื่อสัมผัสพระองค์และรับการรักษา และวิญญาณสกปรกล้มลงต่อหน้าพระองค์ นี่แสดงให้เห็นถึงอำนาจของพระเยซูเหนือโรคภัยและเหนือความมืด

4) Jesus, by the will of the Father, appoints twelve disciples to be with Him. He gives them authority to preach the Gospel and to be able to heal and cast out demons. This act shows that Jesus rules over everything, the seen and unseen world. 5) Jesus responds to people's accusations about His power over the darkness. a) Jesus gives parables about unity; the Bible teaches the unity of the Lord as One, Three but One; the unity of people who believe in the Bible should be as one as well. b) Jesus gives the parable that points out to attacking the faith; all believers should watch out; in order to collapse the unity of the kingdom of God on earth, the faith will be attacked. c) Jesus says that whoever blasphemes against the Holy Spirit is guilty of an eternal sin. 6) Jesus tells who His relatives on earth are; not those that are blood-related, but those that do the will of God are His brother and sister and mother. This saying shows the mercy of God, don't use your eyes to look at people; use your heart.

4) พระเยซูโดยพระประสงค์ของพระบิดาทรงเลือกสาวกสิบสองคนเพื่อให้อยู่กับพระองค์ พระองค์ให้อำนาจแก่พวกเขาให้ประกาศข่าวและสามารถรักษาโรคและขับผีออกได้ การนี้ได้แสดงให้เห็นว่าพระเยซูครอบครองเหนือทุกสิ่ง สิ่งที่เห็นและไม่สามารถเห็นได้ 5) พระเยซูตอบคำกล่าวหาของประชาชนเกี่ยวกับสิทธิอำนาจของพระองค์เหนือความมืด ก) พระเยซูให้คำอุปมาถึงความเป็นหนึ่ง พระคัมภีร์สอนถึงความเป็นหนึ่งของพระเจ้า สามแต่เป็นหนึ่ง คนผู้เชื่อในพระคัมภีร์ควรเป็นหนึ่งเช่นเดียวกัน ข) พระเยซูให้คำอุปมาถึงจุดของการโจมตีความเชื่อ ผู้มีความเชื่อทุกคนควรระวังไว้เพื่อให้ความเป็นหนึ่งของอาณาจักรของพระเจ้าบนโลกล้มลง ความเชื่อต้องถูกโจมตี ค) พระเยซูได้บอกไว้ว่าใครก็ตามที่ลบหลู่พระวิญญาณบริสุทธิ์จะมีบาปผิดตลอดไป 6) พระเยซูบอกว่าใครคือญาติของพระองค์บนโลก ไม่ใช่พวกตามสายเลือด แต่พวกที่ทำตามพระประสงค์ของพระเจ้าคือพี่ชายและน้องสาวและมารดา ในที่นี้ได้แสดงถึงความเมตตาของพระเจ้า อย่าใช้ตาของเราของผู้คน ใจของเรา

3 'And **He** entered again into the synagogue; and there was a man there who had his hand withered.

¹และ **พระองค์** เข้าไปในธรรมศาลาอีก และที่นั่นมีชายคนหนึ่งมือลีบ

²And they watched **Him**, whether **He** would heal him on the **Sabbath** day; that they might accuse **Him**.

²และพวกเขาเฝ้ามอง **พระองค์** ว่า **พระองค์** จะทำการรักษาในวันสะบาโตหรือไม่ เพื่อจะได้กล่าวโทษ **พระองค์**

³And **He says to** the man that had his hand withered, [^a]Stand forth.

³และเมื่อ **พระองค์** พูดกับชายมือลีบ ออกมายืนข้างหน้า

⁴And **He says to** them, Is it lawful on the **Sabbath** day to do good, or to do harm? to save a life, or to kill? But they held their peace.

⁴และ **พระองค์** พูดกับพวกเขา เป็นการถูกต้องที่จะทำดีในวันสะบาโตหรือทำความชั่ว? ช่วยชีวิตหรือฆ่า? แต่พวกเขาอยู่ในความสงบเงียบ

⁵And when **He** had looked round about on them with anger, being grieved at the hardening of their heart, **He says to** the man, Stretch **out your** hand. And he stretched it **out**; and his hand was restored.

⁵และเมื่อ **พระองค์** มองพวกเขาโดยรอบด้วยความโกรธ รู้สึกเศร้าใจในความแข็งกระด้างของใจของพวกเขา **พระองค์** พูดกับชายผู้นั้น ยื่นมือของเจ้าออกมา และเขาก็ยื่นมือออกมา และมือของเขาก็หายเป็นปกติดี

⁶And the Pharisees went out, and **straightaway** with the Herodians took counsel against **Him**, how they might destroy **Him**.

⁶และพวกธรรมาจารย์ออกไป และในทันใดสมคบกับพวกเฮโรดปรักษากันเพื่อหาวิธีต่อต้าน **พระองค์** ว่าจะทำอย่างไรจึงจะทำลาย **พระองค์** ได้

Comments 3:1-6. (See also Matthew 12:9-14 Comments; and Luke 6:6-11). The stories in these sections of Scripture are the same story but different way of presenting. In each Gospel the Lord has shown all humans that one story can be told in many ways, but we need to combine all the details from all the Gospels to understand the story in its completeness. Here we analyze the story of the man with the withered hand by looking to the details from all three Gospels: Matthew 12:9-14, Mark 3:1-6, and Luke 6:6-11.

ความเห็น 3:1-6 (มถในมัทธิว 12:9-14 ความเห็น และลูกา 6:6-11) เรื่องในส่วนนี้ของพระคัมภีร์เป็นเรื่องเดียวกันแต่แตกต่างในการเสนอ ในแต่ละหนังสือพระเจ้าต้องการให้มนุษย์เห็นว่า เรื่องเดียวสามารถบอกได้หลายวิธี แต่เราต้องเชื่อมโยงรายละเอียดจากหนังสือแต่ละเล่มเพื่อเข้าใจเรื่องอย่างสมบูรณ์ทั้งหมด ในที่นี้เราจะสนใจเรื่องของชายมือลีบโดยมองจากรายละเอียดจากหนังสือทั้งสามเล่ม มัทธิว 12:9-14 มาระโก 3:1-6 และลูกา 6:6-11

Comparison analysis:

การพิจารณาเปรียบเทียบ

Part 1: (See Mark 3:1, Matthew 12:9-10a, and Luke 6:6). In Mark notice the word “again”, in Matthew 12:9 notice “Jesus went on from there”, and in Luke 6:6 notice “on another Sabbath”. Combining the events so far from all three Gospels it shows that Jesus was travelling, and on a Sabbath Day again He entered their synagogue and He was teaching the people in the synagogue and a man with a right hand that was withered was in the synagogue. Here we need to remember that the name of the Lord is Lord of the Sabbath, so always the Lord will be in a synagogue on the Sabbath Day. All three Gospels in this part have one thing in common: Jesus enters the synagogue on the Sabbath Day as a regular duty.

ส่วนที่ 1 (มถในมาระโก 3:1, มัทธิว 12:9-10 และลูกา 6:6) ในมาระโกสังเกตคำว่า “อีก” ในมัทธิว 12:9 สังเกตคำว่า “พระเยซูไปจากที่นั่น” และในลูกา 6:6 สังเกต “วันสะบาโตอีกวันหนึ่ง” ผสมเหตุการณ์จากหนังสือทั้งสามแสดงให้เห็นว่าพระเยซูกำลังเดินทาง และในวันสะบาโตอีกวันหนึ่งพระองค์เข้าไปในธรรมศาลาของพวกเขาและพระองค์สอนประชาชนในธรรมศาลาและชายที่มีมือลีบอยู่ในธรรมศาลา ในที่นี้เราควรที่จะจำไว้ว่าชื่อของพระเจ้าคือพระเจ้าของสะบาโต ตลอดเวลาพระเจ้าจะอยู่ในธรรมศาลาในวันสะบาโต หนังสือทั้งสามในที่นี้สิ่งหนึ่งเป็นธรรมดา พระเยซูเข้าไปในธรรมศาลาในวันสะบาโตเหมือนเป็นหน้าที่ตามปกติ

Part 2: (See Mark 3:2, Matthew 12:10b, and Luke 6:7). Combining the events from all three Gospels we understand that the scribes and the Pharisees asked Him “is it lawful to heal on the Sabbath?” and watched Jesus to see if He would heal on the Sabbath so they might accuse Him. But all three Gospels have told one thing, which is that people don’t know the true meaning of Sabbath. That is why the Lord comes on a Sabbath Day, to give them the true meaning of the Sabbath. The real meaning for Sabbath is to keep the rules given by God not bring all the men rules and impose them to be the meaning for the Sabbath. The Lord teaches that the purpose of the Sabbath is to do good in the name of the Lord, helping, comforting, **which is the way to show the love of the Lord.**

ส่วนที่ 2 (มถในมาระโก 3:2 มัทธิว 12:10 และลูกา 6:7) รวบรวมจากหนังสือทั้งสามเล่ม เราจะเข้าใจได้ว่าพวกธรรมาจารย์และฟาริสีถามพระองค์ “เป็นการถูกต้องหรือไม่ที่จะรักษาในวันสะบาโต?” และเฝ้ามองพระเยซูถ้าพระองค์จะรักษาในวันสะบาโตเพื่อพวกเขาจะได้มีข้อกล่าวหาพระองค์ แต่มีสิ่งหนึ่งที่หนังสือทั้งสามได้บอก ประชาชนไม่รู้ว่าความหมายที่แท้จริงของสะบาโต จุดมุ่งหมายของสะบาโต นั่นคือทำไมพระองค์มาในวันสะบาโต เพื่อให้ความหมายที่แท้จริงของวันสะบาโต ความหมายที่แท้จริงของวันสะบาโตคือเก็บรักษากฎที่ให้โดยพระเจ้าไม่ใช่นำกฎของคณและวางไว้ให้เป็น

ความหมายของสัปดาห์ พระองค์สอนว่าจุดประสงค์ของสัปดาห์คือเพื่อให้ทำสิ่งที่ดีในนามของพระเจ้า ช่วยเหลือ ปลอบโยน นั่นคือวิธีแสดงความรักของพระเจ้า

Part 3: (See Matthew 12:11-12 Comments). Here in Matthew we see that the Lord answers the question that the scribes and Pharisees asked in Matthew 12:10b by confronting them and showing their hypocrisy.

ส่วนที่ 3 (มองความเห็นใน มัทธิว 12 :11-12) ในมัทธิวนี้เราจะเห็นได้ว่าพระเจ้าตอบคำถามที่พวกธรรมาจารย์และฟาริสีถามในมัทธิว 12:10ข โดยต่อหน้าพวกเขาและชี้ให้เห็นถึงการแสวงหาของพวกเขา

Part 4: (See Mark 3:3-4, Luke 6:8-9). Here it shows that the Lord asks them a direct question. Really, the Lord asks them if it is lawful to do good or to do bad on the Sabbath.

ส่วนที่ 4 (มองใน มาระโก 3:3-4 ลูกา 6:8-9) ในที่นี้ได้แสดงให้เห็นว่าพระองค์ถามพวกเขาโดยตรง จริงๆแล้ว พระองค์ถามสิ่งเดียวต่อพวกเขาถ้ามันจะเป็นการถูกต้องที่ควรจะทำความดีหรือความชั่วในวันสัปดาห์

Part 5: (See Mark 3:5, Matthew 12:13, Luke 6:10). Combining the events from all three Gospels we see that the Lord was angry and grieved at their ignorant heart and He heals the man's hand by simply asking him to stretch out his hand. None of them acknowledged that on the Sabbath Day it is lawful to do good, but Jesus tells them clearly in Matthew 12:12 that it is lawful to do good on the Sabbath Day.

ส่วนที่ 5 (มองในมาระโก 3:5 มัทธิว 12:13 ลูกา 6:10) ผสมเหตุการณ์จากหนังสือทั้งสามเล่ม เราจะเห็นว่าพระองค์โกรธและเศร้าที่ใจของพวกเขา ปฏิเสธและพระองค์รักษามือของชายผู้นี้หายดีโดยบอกให้เหยียดมือของเขาออก พวกเขาไม่ยอมรับว่าในวันสัปดาห์ให้ทำสิ่งที่ดี แต่พระเยซูบอกพวกเขาอย่างชัดเจนในมัทธิว 12:12 ว่า เป็นการถูกต้องที่จะทำสิ่งที่ดีในวันสัปดาห์

Part 6: (See Mark 3:6, Matthew 12:14, Luke 6:11). Combining the events from all three Gospels we understand that the scribes and Pharisees were furious and discussed with each other and with the Herodians how they might destroy Jesus. Notice that the Herodians (See Matthew 22:16 for comments on Herodians) were not in the synagogue but the Pharisees and the scribes went out to look for them.

ส่วนที่ 6 (มองในมาระโก 3:6 มัทธิว 12:14 ลูกา 6:11) ผสมเหตุการณ์จากหนังสือทั้งสามเล่มเราจะเข้าใจได้ว่าพวกธรรมาจารย์และฟาริสีมีความกังวลและปรึกษากันและได้ปรึกษากับพวกเฮโรดเพื่อหาวิธีที่จะฆ่าพระเยซู สังเกตว่าพวกเฮโรดเดียน (มองความเห็นในมัทธิว 22:16 สำหรับความเห็นเกี่ยวกับพวกของเฮโรดเดียน) พวกนี้ไม่ได้อยู่ในธรรมศาลาแต่พวกฟาริสีและพวกธรรมาจารย์ไปหาพวกเขา

⁷And **Jesus** with **His** disciples withdrew to the sea: and a great multitude from Galilee followed; and from **Judea**,

⁷และ **พระเยซู** กับสาวกของ **พระองค์** ออกไปจากที่นั่นไปยังทะเล และฝูงชนเป็นอันมากจากกาลิลีติดตาม และจากจูเดีย

⁸and from Jerusalem, and from **Idumea**, and beyond the Jordan, and about Tyre and Sidon, a great multitude, hearing ^[b]what great things **He** did, came unto **Him**.

⁸และจากเยรูซาเล็ม และจากไอดูเมีย และอีกฟากของจอร์แดน และจากไทระและไซดอน ฝูงชนเป็นอันมาก ได้ยินสิ่งวิเศษที่ **พระองค์** ได้ทำ มายัง **พระองค์**

Comments 3:7-8. (See also Matthew 4:23-25 Comments, Matthew 13:1-3, and Luke 6:17-19). These passages describe similar events, but the people are not all the same, and the day of happening is different. Jesus' name has already been spread before He traveled there. His name has already been known, and that is why in all of the events multitudes will be there.

ความเห็น 3:7-8 (มองความเห็นในมัทธิว 4:23-25, มัทธิว 13:1-3 และลูกา 6:17-19) ข้อความนี้ได้บอกเหตุการณ์คล้ายครั้งกัน แต่แตกต่างฝูงชน และในแต่ละวันมีสิ่งเกิดขึ้นแตกต่างกัน ชื่อของพระเยซูได้มาถึงก่อนที่พระองค์จะมาที่นี่ ชื่อของพระองค์เป็นที่รู้จัก และนั่นคือทำไมในแต่ละเหตุการณ์จะมีฝูงชนอยู่ที่นั่น

⁹And **He** spoke to **His** disciples, that a little boat should wait on **Him** because of the crowd, for fear that they should throng **Him**:

⁹และ **พระองค์** พูดกับเหล่าสาวกของ **พระองค์** ว่าเรือเล็กควรจะรอ **พระองค์** เพราะฝูงชน ด้วยกลัวว่าพวกเขาจะเบียด **พระองค์**

¹⁰for **He** had healed many; insomuch that as many as had ^[c]plagues ^[d]pressed upon **Him** that they might touch **Him**.

¹⁰เพราะ **พระองค์** ได้รักษาหลายคนที่มีโรคภัยไข้เจ็บที่ได้เบียด **พระองค์** เพื่อจะได้แตะต้อง **พระองค์**

¹¹And the unclean spirits, **whenever** they beheld **Him**, fell down before **Him**, and cried, saying, **Thou art the Son of God.**

¹¹และพวกผีสกปรก เมื่อได้เห็น **พระองค์** ก็ล้มลง และร้องออกมา **พระองค์** เป็น **พระบุตรของพระเจ้า**

¹²And **He** charged them **[]** that they should not make **Him** known.

¹²และ **พระองค์** กำชับพวกมันว่าอย่าได้ทำให้ **พระองค์** เป็นที่รู้จัก

Comments 3:7-12a. Looking at Mark 3:7-12 and Mark 4:1-3 we can say that here in these verses of Scripture it is the same event, but it is a large area and there are different groups of people and different days. Similar area, different day, and different groups of people. They are completely different days described; the things that happened today, could happen tomorrow but they are not linked together, separate them out. When there is a large crowd of people, this portion hearing, talking, but the group in behind does not even know what people ahead are saying. Same day, same event but not the same; that is why each Gospel tells the story from a different angle, different point, different people. Each Gospel has its own portion to write down, but no one copied from anyone. The Lord gives to each individual different part of the event, different time that happened, no copy, but each one writes down accordingly as the Lord sees fit.

ความเห็น 3:7-12ก มองในมาระโก 3:7-12 และมาระโก 4:1-3 เราจะพูดว่าในที่นี้ในคำสอนเป็นเหตุการณ์เดียวกัน แต่เพราะเป็นเขตใหญ่ และฝูงชนแตกต่างกันไปและไม่ใช่วันเดียวกัน อาณาเขตคล้ายกัน เวลาที่ต่างกัน และต่างกลุ่มคน พวกนี้ต่างวันที่พูดถึง สิ่งที่เกิดขึ้นในวันนี้ สามารถเกิดได้ก็ในวันพรุ่งนี้แต่ไม่เกี่ยวข้องต่อกันและกัน แยกมันออกไป เมื่อมีฝูงชนกลุ่มใหญ่ กลุ่มนี้ได้ยินยินเรื่องที่คนพูดกัน แต่คนในกลุ่มหลังไม่รู้ว่าพวกข้างหน้าพูดถึงอะไร เวลาเดียวกัน เหตุการณ์เดียวกันแต่ไม่เหมือนกัน นั่นคือทำไมหนังสือแต่ละเล่มบอกเรื่องในต่างแง่มุมกัน แยกต่างจุดแตกต่างคน หนังสือแต่ละเล่มมีส่วนเขียนของตนเอง แต่ไม่มีการลอกเลียนจากกัน พระเจ้าให้แต่ละคนในสวนที่แตกต่างกันของเหตุการณ์ต่างเวลาที่เกิดขึ้น ไม่มีการลอกเลียน แต่ว่าแต่ละคนเขียนในส่วนที่พระเจ้าเห็นสมควร

Comments 3:7-12b. Mark 3:1-6 describes the same event with Luke 6:6-11 (the healing of the paralytic), then Mark 3:13-20 is the same event as Luke 6:12-16, and in between these events we have Mark 3:7-12. This event by the sea in Mark 3:7-12 in this particular day is described only here in the Gospel of Mark. The common point of these events that are given in Mark 3:7-12, Matthew 4:23-25, Matthew 13:1-3 and Luke 6:17-19 is that Jesus' name was spread wide and there were always crowds following Him to hear Him teach and many came to be healed. But some came to look for food that He would provide for them, because it has been told that He gives food. Here in Mark it shows that people were crowding around Jesus inasmuch that He needed to get a boat and get away from the crowd, so they don't crush Him.

ความเห็น 3:7-12ข มาระโก 3:1-6 อธิบายเหตุการณ์เดียวกันกับลูกา 6:6-11(การรักษาคนเป็นง่อย)ในมาระโก 3:13-20เป็นเหตุการณ์เดียวกันกับลูกา 6:12-16 และในระหว่างเหตุการณ์นี้เรามีมาระโก 3:7-12 สิ่งนี้โดยทะเลในมาระโก 3:7-12 ในวันนี้ที่ได้อธิบายมีเพียงในหนังสือของมาระโก จุดเดียวกันของเหตุการณ์นี้ได้ให้ในมาระโก 3:7-12 มัทธิว 4:23-25 มัทธิว 13:1-3 และ ลูกา 6:17-19 นั่นคือพระนามของพระเยซูได้ประกาศไปทั่วและตลอดเวลาฝูงชนติดตามพระองค์ได้ยินพระองค์ให้พระคำสอนและหลายคนมารับการรักษา แต่บางคนมาเพื่อมองหาอาหารที่พระองค์ให้แก่พวกเขา เพราะได้มีการบอกว่าพระองค์ให้อาหาร ในที่นี้ในมาระโกได้แสดงให้เห็นว่ามีฝูงชนรอบๆพระเยซูมากมายจนพระองค์ต้องการเรือและออกไปจากฝูงชน เพื่อพวกเขาจะได้ไม่เบียดพระองค์

¹³And **He** goes up into the mountain, and **calls to Him** those whom **He** desired; and they went **to Him.**

¹³และ **พระองค์** ขึ้นไปยังภูเขา และ **พระองค์** เรียกผู้ที่ **พระองค์** ต้องการ และพวกเขาไปยัง **พระองค์**

¹⁴And **He** appointed twelve, ^[e]that they might be with **Him**, and that **He** might send them **out** to preach,

¹⁴และ **พระองค์** เลือกสิบสองคน เพื่อให้พวกเขาอยู่กับ **พระองค์** และเพื่อให้ **พระองค์** ส่งพวกเขาออกไปสอน

¹⁵and to have authority to cast out demons:

¹⁵และให้อำนาจขับปีศาจ

¹⁶^[f]and Simon **He** surnamed Peter;

¹⁶และไซมอน **พระองค์** ให้ชื่อว่าเป็นเศอร์

¹⁷and [g] James the son of Zebedee, and John the brother of [h] James; and them **He** surnamed Boanerges, which is, Sons of thunder:

¹⁷และเจมส์บุตรของเศบดี และยอห์นน้องชายของเจมส์ และ **พระองค์** ให้ชื่อพวกเขาว่าโบเนอริจี้ ซึ่งคือบุตรของฟ้าร้อง

¹⁸and Andrew, and Philip, and Bartholomew, and Matthew, and Thomas, and [i] James the son of Alphaeus, and Thaddaeus, and Simon the [j] Cananaean,

¹⁸และอันดรูว์ และฟิลิป และบาโทโลมิว และมัทธิว และโทมัส และเจมส์บุตรของเอาฟีอุส และทาเดอุส และไซมอนชาวคานาเนียน

¹⁹and Judas Iscariot, who also [k] betrayed **Him**.

¹⁹และยูดาสอิสคาริโอสผู้ซึ่งทรยศ **พระองค์**

Comments 3:13-19. (See also Matthew 10:1-4 Comments, and Luke 6:12-16). The events in Mark 3:13-19, Matthew 10:1-4, and Luke 6:12-16 are the same but different way of presenting. Combining these events from all three Gospels we can get a more complete picture of what has happened. The point of this telling is that the Lord has chosen from among all that followed Him; from so many that followed He chose these twelve out. Many are struggling about why Jesus chose Judas; not that He doesn't have enough people to choose from, but Judas had to be involved in Jesus' ministry.

ความเห็น 3:13-19 (มองความเห็นในมัทธิว 10:1-4 และลูกา 6:12-16) เหตุการณ์ในมาระโก 3:13-19 มัทธิว 10:1-4 และลูกา 6:12-16 ซึ่งเป็นอย่างเดียวกันแต่มีการเสนอแตกต่างกัน ผสมเหตุการณ์เข้าด้วยกันจากหนังสือทั้งสามเล่มเราจะได้รูปภาพที่สมบูรณ์ถึงสิ่งที่เกิดขึ้น ในเหตุการณ์นี้ได้บอก ว่า พระเจ้าได้เลือกจากพวกที่ติดตามพระองค์ จากคนจำนวนมากพระองค์ได้เลือกสาวกสิบสองคน หลายคนมีปัญหากับทำไมพระองค์เลือก ยูดาส ไม่ใช่ว่าพระองค์ไม่มีคนพอเพื่อให้เลือก แต่ยูดาสต้องมีส่วนร่วมในงานของพระเยซู

Comparison analysis:

การพิจารณาเปรียบเทียบ:

Part 1: (See Mark 3:13, Matthew 10:1a, Luke 6:12, 13a). Combining the events from all three Gospels we see that Jesus went up on the mountain to pray, and after He prayed all night He called to Him the disciples He desired. The Bible has shown to all humans clearly about the Son of God praying and the length of time He prayed. But, humans complain they pray too long. If the Son of God spends that much time to pray, humans need to take as an example and follow what the Lord teaches and does. As an example, when you go and pray, forget about yourself and think of the One whom you pray to; let your soul lead you to the Lord. The human mouth speaks too many useless words, but the soul that goes presents the pure words of worship to the Lord.

ส่วนที่ 1 (มองมาระโก 3:13 มัทธิว 10:1ก ลูกา 6:12,13ก) รวบรวมจากหนังสือทั้งสามเล่มเราจะเห็นได้ว่าพระเยซูขึ้นไปบนภูเขาสดกวานา และหลังจากที่พระองค์สดกวานาทั้งคืนพระองค์เรียกสาวกที่พระองค์ต้องการ ในพระคัมภีร์ได้แสดงให้เห็นมนุษย์ทุกคนเห็นชัดเกี่ยวกับเวลาที่พระบุตรของพระเจ้าใช้ในการสดกวานา แต่มนุษย์บ่นว่าพวกเขาได้สดกวานานานมากเกินไป ถ้าหากพระบุตรของพระเจ้าใช้เวลานานมากเท่าใดในการสดกวานา มนุษย์ต้องทำตามตัวอย่างและติดตามสิ่งที่พระองค์ได้สอนและทำ ตัวอย่างเช่น เมื่อเราไปและสดกวานา สัมเกี่ยวกับตนเองและคิดถึงผู้ที่เรา มาสดกวานาถึง ปล่อยให้วิญญาณพาเราไปยังพระเจ้า ปากมนุษย์พูดสิ่งไร้สาระมากมาย แต่วิญญาณที่ไปได้เสนอคำบูชาที่บริสุทธิ์ต่อพระเจ้า

Q: What was the purpose of Jesus' prayer here? **A:** There are two purposes in this prayer: one is the conversation between Father and Son, but another purpose is about choosing the disciples. The ones that the Father wants, the Lord will choose.

คำถาม: อะไรคือจุดประสงค์ที่พระเยซูสดกวานาในที่นี้? **คำตอบ:** มีจุดประสงค์สองประการในการสดครั้งนี้: หนึ่งคือการสนทนาระหว่างพระบิดาและพระบุตร แต่จุดประสงค์อีกอันคือเพื่อเลือกเหล่าสาวก ผู้ที่พระบิดาต้องการ พระองค์จะเลือก

Part 2: (See Mark 3:14-15, Matthew 10:1b, Luke 6:13b). Combining the events from all three Gospels we see that Jesus chose twelve disciples whom He also named apostles. **Q:** What does it mean to be an apostle? **A:** The follower of the Lord, the one who will go to tell about the love of God for all humans, that is the apostle's duty. These twelve were chosen to be with Him and go out and preach and have authority to cast out demons and heal every disease and affliction. Judas was one of the apostles, but the Bible will never mention that he did anything, because of no faith. Judas did not have faith, always he will abide with someone else, be part of someone doing

something, but will never be himself doing; be there close by, but never do it. The Lord always sent them in pairs (See Mark 6:7, Luke 10:1).

ส่วนที่2 (มองในมาระโก 3:14,15 มัทธิว 10:1ข ลูกา 6:13ข) รวบรวมเหตุการณ์จากหนังสือทั้งสามเล่มเราจะเห็นได้ว่าพระเยซูเลือกสิบสองคนซึ่งพระองค์เรียกพวกเขาว่าอัครสาวก **คำถาม:** ความหมายของคำว่าเป็นอัครสาวกคืออะไร? **คำตอบ:** ผู้ติดตามของพระเจ้า ผู้ซึ่งจะไปบอกถึงความรักของพระเจ้าต่อมนุษย์ทั้งหลาย นั่นคือหน้าที่ของอัครสาวก สิบสองคนนี้ที่ถูกเลือกให้อยู่กับพระองค์และออกไปและสอนและมีอำนาจขับไล่มปีศาจและรักษาโรคทุกโรค ยูดาสเป็นหนึ่งในอัครสาวก แต่พระคัมภีร์ไม่เคยมีกล่าวถึงว่าเขาได้ทำอะไรเพราะไม่มีความเชื่อ ยูดาสไม่มีความเชื่อ ตลอดเวลาเขาติดตามคนอื่น เป็นส่วนร่วมในการทำของคนอื่น แต่เขาเองไม่เคยทำเอง อยู่ใกล้ แต่ไม่เคยเป็นคนทำ ตลอดเวลาพระองค์ส่งพวกเขาออกไปเป็นคู่ๆ (มาระโก 6:7, ลูกา 10:1)

Part 3: (See Mark 3:16-19, Matthew 10:2-4, Luke 6:14-16). From these verses of Scripture, we find the names of the twelve apostles. For some, we find the names that the Lord gave as a name for the duty of the work. Some were called for special purpose and the names the Lord gives will tell the duty of that person, not just duty alone, also character told in that name. **Q:** Cananaean or Zealot? **A:** For us should be Simon the Zealot.

ส่วนที่3: (มองใน มาระโก 3:16-19, มัทธิว 10:2-4, ลูกา 6:14-16) จากข้อบันทึกในพระคัมภีร์ เราพบชื่อของอัครสาวกทั้งสิบสอง สำหรับบางคนเขาพบว่ามีชื่อที่พระองค์ให้สำหรับหน้าที่ในการทำงาน บางคนได้เรียกเพื่อหน้าที่พิเศษและชื่อที่พระองค์ให้จะได้บอกถึงหน้าที่ของผู้คน ไม่ใช่เพียงหน้าที่อย่างเดียวด้วยกันได้บอกถึงบุคลิกในชื่อนั้น **คำถาม:** คานาเนียน หรือ ซีลลอส? **คำตอบ:** สำหรับเราควรใช้ไซมอนแห่งซีลลอส

²⁰And **He comes** ^[l]into a house. And the multitude **comes** together again, so that they could not so much as eat bread.

²⁰และ **พระองค์** เข้าในบ้าน และฝูงชนรวมตัวกันอีก จนกระทั่งพวกเขาไม่สามารถกินอาหาร

Comments 3:20. This is a house, the people who were willing to invite the Lord to stay for a while in their house. This is not His parents' home in Nazareth or His home in some city.

ความเห็น 3:20 บ้านในที่นี้ คนที่ต้องการเชิญพระองค์ให้พักอยู่ในบ้านของเขาเพียงขณะหนึ่ง ในที่นี้ไม่ใช่บ้านของครอบครัวของพระองค์ในนาซาเร็ท หรือบ้านของพระองค์ในเมืองหนึ่ง

²¹And when **His family** heard it, they went out to lay hold on **Him:** for they said, **He is overwhelmed.**

²¹และเมื่อครอบครัวของ **พระองค์** ทราบ พวกเขาออกไปและจับ **พระองค์** เพราะพวกเขาพูดว่า มากเกินกว่าที่ **พระองค์** รับได้

²²And the scribes that came down from Jerusalem said, **He has** ^[m]Beelzebub, and, ^[n]By the prince of the demons **casts He** out the demons.

²²และพวกธรรมาจารย์ที่มาจากเยรูซาเล็มพูดว่า **พระองค์** มีเบลเซบูลสิง โดยอำนาจของปีศาจ **พระองค์** ขับปีศาจออก

²³And **He** called them **to Him**, and said **to** them in parables, How can Satan cast out Satan?

²³และ **พระองค์** เรียกพวกเขาให้มายัง **พระองค์** และบอกพวกเขาเป็นคำอุปมา นายปีศาจจะขับนายปีศาจออกได้อย่างไร?

²⁴And if a kingdom be divided against itself, that kingdom cannot stand.

²⁴และถ้าอาณาจักรแบ่งแยกตนเอง อณาจักรนั้นจะไม่สามารถตั้งอยู่ได้

²⁵And if a house be divided against itself, that house will not be able to stand.

²⁵และถ้าบ้านใดแบ่งแยกตนเอง บ้านนั้นจะไม่สามารถอยู่ได้

²⁶And if Satan **has** risen up against himself, and is divided, he cannot stand, but **has** an end.

²⁶และถ้าปีศาจลุกขึ้นสู้ตนเอง และแบ่งแยก พวกมันไม่สามารถอยู่ได้ แต่มาถึงจุดจบ

²⁷But no one can enter into the house of the strong man, and **take** his goods, **unless** he first binds the strong man; and then he will spoil his house.

²⁷แต่ไม่มีใครสามารถปล้นบ้านของผู้ที่เข้มแข็ง และเอาสมบัติของเขาไปได้ นอกจากเขาจับผู้เข้มแข็งมัด และเขาจึงจะปล้นบ้านของเขาได้

²⁸**Truly I say to you**, All their sins shall be forgiven **to** the **children** of **people**, and their blasphemies **by** **which** of any kind they shall blaspheme:

²⁸จริงๆแล้ว **เรา** จะบอกแก่เจ้า ว่าบาปทุกอย่างของผู้คนจะได้รับกรอภัยโทษ และการหมิ่นประมาททุกอย่างซึ่งพวกเขาได้ทำ

²⁹but whosoever shall blaspheme against the **Holy Spirit has** never forgiveness, but is guilty of an eternal sin:

²⁹แต่ใครก็ตามที่หมิ่นประมาทต่อ **พระวิญญาณบริสุทธิ์** จะไม่มีโอกาสได้รับการอภัยโทษ แต่มีความผิดต่อบาปนั้นตลอดไป

³⁰because they said, **He has** an unclean spirit.

³⁰เพราะพวกเขาได้พูดว่า **พระองค์** มีวิญญาณที่ไม่สะอาด

Comments 3:22-30. (See also Matthew 12:22-32 Comments, and Luke 11:14-23). **Q:** Are the parables that are told in these sections of Scripture spoken to the same group of people in the same place and time? Are the events in Matthew 12:22-32, Mark 3:22-30 and Luke 11:14-23 the same events happening at the same place and time? **A:** They are not the same events; all three Gospels tell different events. Separate the events out between the Gospels. The group of people are not all the same. In some portion of the Gospel, people come in around the Lord and then go out; new people come in and go out, always people come in and go out, that way the word spreads faster. Many thousands, all have come to see and hear how the work of the Lord has been done. Because the Lord has short time on earth, His purpose is to bring all the people to have a chance to witness in the Lord's work for humans; God has come to them.

ความเห็น 3:22-30 (มองความเห็นในมัทธิว 12:22-32 และ ลูคา 11:14-23) **คำถาม:** คำอุปมาที่บอกในส่วนนี้ของพระคัมภีร์พูดกับกลุ่มคนเดียวกันในสถานที่เดียวกันและเวลาเดียวกัน? เหตุการณ์ในมัทธิว 12:22-32 มาระโก 3:22-30 และลูคา 11:14-23 เป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในที่เดียวกันและเวลาเดียวกันหรือ? **คำตอบ:** นี่ไม่ใช่เหตุการณ์เดียวกัน คำกล่าวทั้งสามบอกในเหตุการณ์ที่แตกต่างกัน แยกเหตุการณ์ระหว่างหนังสือแต่ละเล่มออกไป ผู้คนที่มาไม่ใช่พวกเดียวกัน ในบางส่วนของคำสอน ผู้คนเข้ามารอบๆพระองค์และแล้วออกไป คนใหม่เข้ามาและออกไป ตลอดเวลาคนใหม่เข้ามาและออกไป วิธีนี้คำสอนได้กระจายไปเร็ว คนหลายพันคน พวกเขาได้มาเห็นและได้ยินถึงการทำงานของพระองค์ เพราะว่าพระองค์มีเวลานั้นในโลก จุดประสงค์ของพระองค์เพื่อนำคนส่วนใหญ่นี้ให้มีโอกาสเห็นเป็นพยานในการทำงานของพระเจ้าเพื่อมนุษย์ พระเจ้าได้มายังพวกเขา

Q: Can we say that Jesus repeated the same teachings in the parables to different groups of people as they come and listen? **A:** The Lord will tell when He will be asked; each group of people come and ask. Sometimes one parable was told many, many, times and that is why sometimes in the Bible it will answer from a different angle of question, but the answer always will have the same center point in all Gospels. Here we need to find the center point of the Lord's answer in all these parables.

คำถาม: เราสามารถพูดได้หรือไม่ว่าพระเยซูได้สอนซ้ำอีกในคำอุปมาเดียวกันต่อกลุ่มคนแตกต่างกันที่มาและฟัง **คำตอบ:** พระองค์จะบอกเมื่อมีใครมาถามพระองค์ ในแต่ละกลุ่มผู้คนมาและถาม บางครั้งคำอุปมาเดียวกันจะบอกหลายครั้ง และนั่นคือในทำนองบางอย่างในพระคัมภีร์จะบอกในแตกต่างกันในแต่ละมุมของคำถาม แต่คำตอบตลอดเวลาจะมีจุดเดียวในทุกคำสอน ในที่นี้เราต้องหาจุดประสงค์ในคำตอบของพระองค์ในคำอุปมาเหล่านี้

Comparison analysis:

จุดประสงค์ในการเปรียบเทียบ:

Part 1: (See Matthew 12:22-23, and Luke 11:14). As we see here from Matthew 12:22-23 and Luke 11:14 Jesus was performing miraculous healings before the people came to accuse Him, and He healed many demon-oppressed people. In Matthew it shows the healing of a demon-oppressed man that was blind and mute and in Luke Jesus casts out a demon that was mute; these are two separate healings. It is clear from this setting that the Lord Jesus addresses the accusation to different groups of people and tells the parables more than once.

ส่วนที่ 1: (มองในมัทธิว 12:22-23 และ ลูคา 11:14) ดังที่ได้เห็นในที่นี้จากมัทธิว 12:22-23 และลูคา 11:14 พระเยซูได้ทำการรักษาอย่างมหัศจรรย์ก่อนที่ผู้คนจะกล่าวหาพระองค์ และพระองค์ช่วยผู้คนที่มิมีสติและซบผิออกหลายตน ในมัทธิวได้แสดงให้เห็นถึงชายที่มีผีสิงซึ่งตาบอดและเป็นใบ้ และในลูคาพระเยซูช่วยผีที่เป็นใบ้ ในที่นี้มีการรักษาแตกต่างกันสองเหตุการณ์ ในที่นี้มันเป็นสิ่งชัดเจนว่าพระเยซูได้พูดถึงกลุ่มคนแตกต่างกันที่กล่าวหาและบอกคำอุปมามากกว่าหนึ่งครั้ง

Part 2: (See Mark 3:22, Matthew 12:24, and Luke 11:15) In Mark, we see that scribes come down from Jerusalem to accuse Jesus. In Matthew, we see that as the Pharisees hear people talking that Jesus is the Son of God and performs these miraculous healing by the power of God, they reason between each other and bring that accusation to the people. In Luke, we see that some people accused Him, and some were trying to test Him by

asking Him a sign from heaven. Again, it is obvious from the three Gospels here that the Lord tells the parables and addresses the accusations to different groups of people at different times and places.

ส่วนที่2: (มองในมาระโก 3:22 มัทธิว 12:24 และลูกา 11:15) ในมาระโก เราจะเห็นว่าพวกอรรมาจารย์ลงมาจากเยรูซาเล็มเพื่อกล่าวหาพระเยซู ในมัทธิว เราเห็นว่าพวกฟาริสีได้อินผู้คนพูดถึงพระเยซูว่าเป็นพระบุตรของพระเจ้าและเป็นเจ้าและได้แสดงสิ่งพิเศษในการรักษาโดยอำนาจของพระเจ้า พวกเขาให้เหตุผลระหว่างกันและนำข้อกล่าวหาขึ้นมาถึงประชาชน ในลูกา เราจะเห็นว่าบางคนกล่าวหาพระองค์ และบางคนพยายามทดสอบพระองค์ โดยขอหมายสำคัญจากสวรรค์ อีกแล้ว มันชัดเจนจากหนังสือทั้งสามเล่มว่าพระองค์ได้บอกคำอุปมาและบอกข้อขัดแย้งถึงคำกล่าวหาว่ามาจากต่างกลุ่มคนของสถานที่แต่ละเวลาและสถานที่

Part 3: (See Mark 3:23-26, Matthew 12:25-28, and Luke 11:17-20). In these portions of Scripture, the Lord speaks to them in parables in response to their accusations. All these parables speak about unity. In the parables themselves it shows unity as one. The parables have concluded the idea that the unity of people who believe in the Bible should be as one as the unity of the Lord shows as One (Father, Son, Holy Spirit). If the One who gives the Bible is One, the one who believes in it should be as one. If you are with the Lord, you must be one. The Bible teaches, all who believe in the Bible that is the true word of God, will have in the heart to take the Bible as the Living Word. The dark they are between the dark and you don't need to know about them; you just need to know about the light.

ส่วนที่3: (มองในมาระโก 3:23-26 มัทธิว 12:25-28 และลูกา 11:17-20) ในส่วนนี้ของพระคำสอน พระผู้เป็นเจ้าพูดกับพวกเขาเป็นคำอุปมาเพื่อเป็นการตอบต่อคำกล่าวหาของพวกเขา คำอุปมาเหล่านี้พูดถึงความเป็นหนึ่ง ในคำอุปมาเองได้แสดงถึงการรวมเป็นหนึ่งเดียวกัน คำอุปมาได้รวมความคิดว่าคนรวมกัน คนที่เชื่อในพระคำก็ควรเป็นหนึ่งเดียวกันดังความเป็นหนึ่งที่พระองค์ได้แสดงความเป็นหนึ่ง (พระบิดา พระบุตร พระวิญญาณบริสุทธิ์) ถ้าผู้เป็นหนึ่งได้ให้พระคำก็ควรเป็นหนึ่ง ผู้ที่เชื่อในนั้นควรเป็นหนึ่ง ถ้าเราอยู่กับพระเจ้า เราต้องเป็นหนึ่ง พระคำก็ควรได้สอน ทุกคนที่เชื่อในพระคำก็ควรเป็นคำอันแท้จริงของพระเจ้า จะมีในหัวใจให้ถือพระคำก็ควรเป็นคำแห่งชีวิต ความมีอยู่ระหว่างความมืดและเราไม่ต้องรู้เกี่ยวกับพวกมัน เราควรรู้เพียงแต่เรื่องของความสว่าง

Part 4: (See Mark 3:27, Matthew 12:29, and Luke 11:21-22). This parable told in these verses of Scripture points out to attacking the faith; watch out! How to collapse the kingdom? The faith has to be attacked to collapse the unity of the kingdom of God on earth. How to attack the believer? Only one way to do it, the faith has to be attacked first; the faith is the base for all humans to stand firm against the dark side, and the dark knows that. The Bible tells us clearly, if you have no faith you would not invite the Lord in your heart and soul. If you don't invite Him in your heart it is easy to be attacked, and only way to attack is straight to the faith. The dark does not need your body, all they need is your soul. This is the fight for the soul, this flesh is nothing. The faith must be attacked first to take the human soul; no faith and the soul is gone. Look out in the world, even the Christians that lose faith go deeper than the rest of the world in doing bad, bad against God. When the soul that belongs to God turns back against their Creator, those are the ones that attack the kingdom to collapse it. The way to destroy unity, if they can attack the faith, the unity among believers can collapse.

ส่วนที่4: (มองในมาระโก 3:27 มัทธิว 12:29 และลูกา 11:21-22) คำอุปมาที่บอกในข้อนี้ของพระคำสอนชี้ถึงการต่อต้านความเชื่อ ระวัง! ทำอย่างไรจึงจะทำลายอาณาจักรได้? ความเชื่อต้องถูกทำลายลงเพื่อทำลายการรวมกันของอาณาจักรของพระเจ้าบนโลก ทำอย่างไรจึงจะทำลายผู้มีความเชื่อ? มีเพียงทางเดียวที่ทำได้ ความเชื่อต้องถูกทำลายลงก่อน ความเชื่อเป็นรากฐานของมนุษย์ที่จะยืนมั่นคงต่อต้านความมืด และความมืดรู้ดี พระคำก็รับอภินิหาร ถ้าเราไม่มีความเชื่อเราจะไม่ร้องเชิญพระเจ้าเข้ามาในใจและวิญญาณ ถ้าเราไม่เชิญพระองค์ให้เข้ามาในหัวใจของเรามันจะเป็นการง่ายที่จะถูกโจมตี และมีทางเดียวที่จะโจมตีคือโดยตรงถึงความเชื่อ ความมืดไม่ต้องการร่างกายของเรา สิ่งที่พวกมันต้องการคือวิญญาณของเรา นี่คือการต่อสู้เพื่อวิญญาณ ร่างกายนี้ไม่มีอะไร ความเชื่อต้องถูกทำลายก่อนเพื่อเอาวิญญาณของมนุษย์ ไม่มีมีความเชื่อและวิญญาณก็จากไป มองเข้าไปในโลก แม้แต่คริสเตียนที่ได้เสียความเชื่อเข้าไปลึกกว่าคนอื่นในโลกในการทำชั่ว ความชั่วที่ต่อต้านพระเจ้า เมื่อวิญญาณที่เป็นของพระเจ้าหันต่อผู้ที่ได้สร้างมัน พวกนั้นคือผู้ที่ต่อสู้ต่ออาณาจักรเพื่อทำลายลง วิธีที่จะทำลายความเป็นหนึ่ง ถ้าพวกมันสามารถโจมตีความเชื่อ ความเชื่อหนึ่งระหว่างผู้มีความเชื่อจะสามารถล้มลงได้

Explaining the parable of Mark 3:27. In this verse “no one” represents the dark side; “the house” represents the soul of a person and “the strong man” represents the believer in the Lord; “binds the strong man” means attack to his faith. They have to attack the ones that are leaders in the church, where human's eyes look to. If one of them fails so many little ones will fail, because humans love to worship humans; but they have the One that never fails, and they don't come to Him, but go to put trust

in man. No man on earth is strong enough. But One Man that fights against the dark has been crucified, keep your mind on that One; as the Bible has told He has won the battle, look to that Man.

คำอธิบายถึงคำอุปมาในมาระโก 3:27 ในที่นี้ "ไม่มีผู้ใด" ในที่นี้คือพวกแห่งความมืด "เรื่อน" ในที่นี้คือ วิญญาณของผู้คน และ "คนที่มีกำลังมาก" ในที่นี้คือผู้ที่มีความเชื่อในพระเจ้า "มัดคนที่มั่งคั่งมาก" นี้คือใจมดีความเชื่อของเขา ถ้ามันใจมดีผู้นำของโบสถ์ที่สายตาของมนุษย์มองอยู่ ถ้าคนหนึ่งในพวกนั้นล้มลงจะมีผู้เล็กน้อยหลายคนล้มลงด้วย เพราะมนุษย์รักที่จะเคารพบูชามนุษย์ แต่พวกเขามีผู้หนึ่งที่ไม่เคยล้ม และพวกเขาไม่มายังพระองค์แต่ไปวางใจในคน ไม่มีใครบนโลกนี้แข็งแรงพอ แต่มีผู้เดียวที่ผู้ความมืดได้ถูกตรึงบนกางเขน เก็บความคิดของเราอยู่ที่ผู้คน ดังที่พระคัมภีร์ได้บอกพระองค์ได้ชนะการรบนั้น มองยังท่านผู้คน

Q: How to attack the soul of humans? **A:** There is only one way to do it. They attack the faith, then they can enter the soul; the soul of humans is the bridge between the earth and the kingdom of heaven. There is only one way to go to the Kingdom of God and that is through the human's soul and the dark knows that. That is why there is always a fight for the soul. The dark knows well that the Lord loves the human souls, because when He created them He gave the soul to have freedom to choose; you chose to be for the world or you chose to be with the Lord, that is what the soul does, it is a big fight in the soul. The dark knows they can't fight God, but their only way to fight is to take the soul of humans. They know very well that the Lord loves humans, and that is why He sent His Son to be human on earth to show them that they have meaning for the Lord, not the flesh, but the soul; this is the war of the unseen world, for the human soul.

คำถาม: ทำอย่างไรในการโจมตีวิญญาณของมนุษย์? **คำตอบ:** มีเพียงวิธีเดียวที่จะทำได้ พวกมันโจมตีความเชื่อ แล้วพวกมันจะเข้าไปในวิญญาณ เพราะวิญญาณของมนุษย์คือสะพานระหว่างโลกและอาณาจักรสวรรค์ มันมีเพียงทางเดียวที่จะไปในอาณาจักรของพระเจ้า และนั่นคือโดยวิญญาณของมนุษย์และความมืด นั่นคือทำไมตลอดเวลาล้างผู้วิญญาณ ความมืดรู้ดีว่าพระเจ้ารักวิญญาณของมนุษย์ เพราะเมื่อพระองค์ทรงสร้างพวกเขาพระองค์ก็ให้วิญญาณมีอิสระที่จะเลือก เราจะเลือกที่จะอยู่กับโลกหรือจะเลือกที่จะอยู่กับพระเจ้า นั่นคือสิ่งที่วิญญาณทำ มันเป็นการต่อสู้ที่ยิ่งใหญ่ในวิญญาณ ความมืดรู้ว่าพวกมันไม่สามารถสู้พระเจ้า แต่พวกมันมีทางเดียวที่พวกมันสามารถสู้เพื่อเอาวิญญาณของมนุษย์ พวกมันรู้ดีว่าพระเจ้ารักมนุษย์ และนั่นคือทำไมพระองค์จึงทรงส่งพระบุตรของพระองค์มาเป็นมนุษย์บนโลกเพื่อให้มนุษย์รู้ว่าพวกเขามีความหมายต่อพระเจ้า ไม่ใช่ร่างกาย แต่วิญญาณของเรา นี้คือสงครามในโลกที่ไม่สามารถเห็น สำหรับวิญญาณของมนุษย์

Part 5: (See Mark 3:28-30, Matthew 12:30-32, and Luke 11:23). These verses refer to the whole world ("the children of people"), for whoever speaks against the Holy Spirit is guilty of an eternal sin.

ส่วนที่ 5 (มองใน มาระโก 3:28-30 มัทธิว 12:30-32 และลูกา 11:23) ในข้อนี้หมายถึงโลกทั้งโลก ("บุตรทั้งหลายของมนุษย์") สำหรับใครก็ตามที่พูดต่อต้านพระวิญญาณบริสุทธิ์จะมีความผิดของบาปตลอดไป

³¹And there come **His** mother and **His** brothers; and, standing **outside**, they sent **to Him**, calling **Him**.

³¹และในเวลานั้นพระมารดาและน้องชายของ **พระองค์** และ มายืนอยู่ภายนอก พวกเขาส่งคนไปยัง **พระองค์** เรียก **พระองค์**

Comments 3:31. (See also Mark 3:21). Verses Mark 3:31 and Mark 3:21 are tangled together. Humans try to confuse humans between human's family of the Lord as He comes down to be human. Here it has shown clearly, pay attention to the way, when the Lord will answer; for the Lord Himself, the earthly family does not play a role in lifting Him up or pulling Him down. Jesus is hundred percent man and hundred percent God, but He is not just another man, He is the Son of Man; that is the way the Lord was born, to be human. This way when they come, because of the position He holds (as a teacher) some will come and claim I am involved in some way with the Lord.

"Son of Man"; when it says Son of Man it tells specifically that Jesus is a Man, but He never says or claims He is the Son of Joseph, always Son of Man; for the rest of humans He is the foundation of the race, all humans come from Him, He is the Son of Man.

ความเห็น 3:31 (มองในมาระโก 3:21) ในข้อเขียน มาระโก 3:31 และมาระโก 3:21 ผูกพันกันและกัน มนุษย์พยายามสับสนมนุษย์ ระหว่างครอบครัวมนุษย์ของพระเจ้าที่พระองค์ลงมาเป็นมนุษย์ ในที่นี้แสดงให้เห็นชัดเจน สนใจในการตอบเมื่อพระองค์จะตอบ สำหรับพระองค์เองครอบครัวทางโลก ไม่ได้ใช้สำหรับยกขึ้นหรือดึงพระองค์ลง พระเยซูเป็นมนุษย์ร้อยเปอร์เซ็นต์และเป็นพระเจ้าร้อยเปอร์เซ็นต์ แต่พระองค์ไม่ใช่เป็นเพียงแต่คน พระองค์

เป็นบุตรของคน นั่นคือวิธีที่พระเจ้าเกิดเป็นมนุษย์ ในวิธีนี้เมื่อพวกเขา มา เพราะตำแหน่งที่พระองค์มี (เป็นอาจารย์) บางคนจะมาและอ้างว่ามีส่วนเกี่ยวข้องกับบางอย่างกับพระองค์

"บุตรของคน"เมื่อเราพูดถึงบุตรของคนโดยเฉพาะได้บอกว่าพระเยซูคือคน แต่พระองค์ไม่เคยพูดหรืออ้างว่าเป็นบุตรของโจเซฟ ตลอดเวลาบุตรของคน สำหรับมนุษย์ส่วนที่เหลือพระองค์คือหลักของทุกคน มนุษย์ทั้งหมดมาจากพระองค์ พระองค์คือบุตรของคน

³²And a multitude was sitting **around Him**; and they say unto **Him**, Behold, **Thy** mother and **Thy** brothers outside seek for **Thee**.

³²และฝูงชนนั่งอยู่รอบๆ **พระองค์** และพวกเขาพูดกับ **พระองค์** ดูเถิด พระมารดาของ **พระองค์** และน้องชายของ **พระองค์** อยู่ข้างนอกมาหา **พระองค์**

³³And **He** answers them, and **says**, Who is **My** mother and **My** brothers?

³³และ **พระองค์** ตอบพวกเขาว่า ใครคือมารดา **ของเรา** และน้องชาย **ของเรา**?

³⁴And looking round on them that sat **around Him**, **He** says, Behold, **My** mother and **My** brothers!

³⁴และมองไปรอบๆพวกเขาที่นั่งอยู่รอบๆ **พระองค์** **พระองค์** พูดว่า ดูเถิด มารดา **ของเรา** และน้องชาย **ของเรา**

³⁵For whosoever shall do the will of **God**, the same is **My** brother, and sister, and mother.

³⁵ใครก็ตามที่ทำตามพระประสงค์ของ **พระเจ้า** นั่นคือน้องชายและน้องสาวและมารดา **ของเรา**

Comments 3:31-35. (See also Matthew 12:46-50 Comments, and Luke 8:19-21). This event happened once, and all three Gospels give this account. Combining the details from all three Gospels we find out that: 1) Jesus was speaking to the people when His earthly family came; 2) A crowd was around Him and His earthly family could not reach Him; 3) They were standing outside asking people to speak with Jesus; 4) Jesus was told by people that "Thy mother and Thy brothers outside seek for Thee"; 5) Jesus answers and tells the people listening "Who is My mother and My brothers?"; 6) Jesus' answer is the key point of all three Gospels that Jesus has only One Father who is in heaven and His relatives on earth are only those that glorify the Father and the Lord Jesus as God. (See also Matthew 12:49-50 Comments).

ความเห็น 3:31-35 (มองความเห็นในมัทธิว 12:46-50 และลูกา 8:19-21) เหตุการณ์นี้เกิดขึ้นครั้งเดียว และในหนังสือทั้งสามเล่มที่ได้ให้ไว้ รวบรวมรายละเอียดจากหนังสือทั้งสามเล่มเราพบว่า 1) พระเยซูพูดกับฝูงชนเมื่อครอบครัวทางโลกของพระองค์มายังพระองค์ 2) มีฝูงชนอยู่รอบๆพระองค์ และครอบครัวทางโลกของพระองค์ไม่สามารถเข้าถึงพระองค์ 3) พวกเขายืนอยู่ข้างนอกถามผู้คนเพื่อจะพูดกับพระเยซู 4) ประชาชนได้บอกแก่พระเยซูว่า "มารดาและน้องชายของท่านอยู่ข้างนอกมองหาพระองค์" 5) พระเยซูบอกเขาและต่อแก่ผู้คนที่ฟัง "ใครคือมารดาของเราและน้องชายของเรา?" 6) คำตอบของพระเยซูคือจุดสำคัญในหนังสือทั้งสามเล่มว่า พระเยซูมีพระบิดาเพียงผู้เดียวคือผู้ที่อยู่ในสวรรค์และญาติพี่น้องของพระองค์บนโลกคือพวกเดียวที่บูชาพระบิดาและพระเยซูว่าเป็นพระเจ้า (มองความเห็นในมัทธิว 12:49-50)

Footnotes:

- a. Mark 3:3 Greek Arise into the midst.
- b. Mark 3:8 Or, all the things that he did
- c. Mark 3:10 Greek scourges.
- d. Mark 3:10 Greek fell.
- e. Mark 3:14 Some ancient authorities add whom also he named apostles. See Lk. 6:13; compare 6:30.
- f. Mark 3:16 Some ancient authorities insert and he appointed twelve.
- g. Mark 3:17 Or, Jacob
- h. Mark 3:17 Or, Jacob
- i. Mark 3:18 Or, Jacob
- j. Mark 3:18 Or, Zealot. See Lk. 6:15; Acts 1:13.
- k. Mark 3:19 Or, delivered him up
- l. Mark 3:19 Or, home
- m. Mark 3:22 Greek Beelzebul.
- n. Mark 3:22 Or, in

Life and Faith Applications. 1) The dark side fights for the human soul, this human flesh is nothing. Watch your faith, the faith has to be attacked first to take the human soul; no faith, the soul is gone. 2) Do not look to people as examples for your faith but look to the One that has been crucified and won the battle, look to Jesus. 3) Stay united among believers; if you are with the Lord, you must be one. 4) Remember who is your family. Most people have problem on this, but our relatives on this earth are those that do the will of God and believe and worship Jesus as the Son of God.

ชีวิตและการแสดงความจำนง 1) ความมืดต่อสู้เพื่อวิญญาณของมนุษย์ ร่างกายนี้ไม่มีอะไร ระวังความเชื่อของเรา ความเชื่อต้องถูกโจมตีก่อน เพื่อจะเอาวิญญาณของมนุษย์ ไม่มีความเชื่อวิญญาณก็จากไป 2) อย่ามองเอาคนเพื่อใช้เป็นตัวอย่างสำหรับความเชื่อของเรา แต่มองยังผู้ซึ่งถูกตรึงบนกางเขนและชนะศึก มองที่พระเยซู 3) อยู่ร่วมกันระหว่างผู้มีความเชื่อ ถ้าเราอยู่กับพระเจ้า เราต้องเป็นหนึ่ง 4) จำไว้ใครคือครอบครัวของเรา ผู้คนส่วนใหญ่มีปัญหาเกี่ยวกับสิ่งนี้ แต่ญาติพี่น้องของเราในโลกนี้คือผู้ที่ทำตามประสงค์ของพระเจ้าและมีความเชื่อและบูชาพระเยซูว่าเป็นบุตรของพระเจ้า